

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ENEA SA w Poznaniu

Sagsøgt: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at den forpligtelse, som i artikel 9a, stk. 8, i energiloven af 10. april 1997 i den affattelse, der på grundlag af artikel 1, nr. 13, i lov af 4. marts 2005 om ændring af energiloven og af miljøbeskyttelsesloven (Dz. U. 2005, nr. 62, pos. 552) var gældende i 2006, er fastsat til at aftage elektrisk energi, der er produceret i forbindelse med samtidig varmeproduktion, udgør statsstøtte?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde da fortolkes således, at et energiselskab, der anses for et statsorgan i en medlemsstat, og som er blevet pålagt den forpligtelse, der kvalificeres som statsstøtte, i en sag ved en national ret kan påberåbe sig en tilsidesættelse af denne bestemmelse?
- 3) Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sammenholdt med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union da fortolkes således, at den omstændighed, at en forpligtelse, der følger af den nationale lovgivning, er uforenelig med artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, udelukker, at et selskab, der ikke har overholdt forpligtelsen, pålægges en bøde?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Treviso (Italien) den 6. juli 2015 —
straffesag mod Giuseppe Astone**

(Sag C-332/15)

(2015/C 320/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Treviso

Tiltalt i straffesagen

Giuseppe Astone

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er bestemmelserne i direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 som fortolket i den EU-retlige praksis, der er nævnt i begrundelsen, til hinder for en medlemsstats nationale lovgivning — som den ovennævnte, der er gældende i Italien (artikel 19 i præsidentielt dekret nr. 633/1972) — hvorefter det ikke er muligt at udøve fradragsret, heller ikke i straffesager, såfremt der ikke er blevet indgivet momsangivelser, og navnlig såfremt der ikke er blevet indgivet en momsangivelse for det andet år efter det år, hvor fradragsretten opstod?

- 2) Er bestemmelserne i direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 som fortolket i den EU-retlige praksis, der er nævnt i begrundelsen, til hinder for en medlemsstats nationale lovgivning — som den ovennævnte, der er gældende i Italien (artikel 25 og 39 i præsidentielt dekret nr. 633/1972) — hvorefter det ikke er muligt, heller ikke i straffesager, med henblik på momsfradrag at tage hensyn til indgående fakturaer, som den afgiftspligtige ikke på nogen måde har registreret?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 13. juli 2015 —
Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung GesmbH og Caverion Österreich GmbH**

(Sag C-355/15)

(2015/C 320/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung GesmbH og Caverion Österreich GmbH

Procesdeltagere: Universität für Bodenkultur Wien og VAMED Management und Service GmbH & Co KG in Wien

Præjudicielt spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 3, i direktiv 89/665/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (¹), ændret ved direktiv 2007/66/EG om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter (²) (direktiv 89/665) på baggrund af principperne i Domstolens dom af 4. juli 2013 i sag C-100/12 (³), Fastweb SpA, fortolkes således, at en tilbudsgiver, hvis bud retskraftigt er blevet udelukket af ordregiveren, og som derfor ikke er berørt tilbudsgiver i henhold til artikel 2a i direktiv 89/665, kan nægtes adgang til at klage over en tildelingsbeslutning (beslutning om indgåelse af en rammeaftale) og indgåelsen af en kontrakt (herunder den i henhold til direktivets artikel 2, stk. 7, krævede ydelse af skadeserstatning), selv om kun to tilbudsgivere har afgivet bud og buddet afgivet af den valgte tilbudsgiver, hvis bud er blevet antaget, ifølge den ikke-berørte tilbudsgivers anbringender ligeledes burde have været udelukket?

Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: